

'Mær dámar ikki útbreidda brúkið av anonymum keldum og anonymum lesarabrevum, og mær dámar ikki ógvusligu lokolorienteringina av tí, sum skuldi havt verið landspolitikkur.'

– Men eg haldi, at ein dani í Føroyum byrjar við einum meinboga, bara við tað, at hann er dani. Og tú veist væl, at tað ofta hevur verið brúkt ímóti mær – ikki so nógv longur, tí fólk hava helst vant seg við meg – at eg var ein danskur bankastjóri, og hann vildi man sleppa av við. Men tað hevur ikki ávirkað meg, og samanumtikið veit eg ikki, um tað er ein fyrimunur at vera dani ella føroyingur í mínum starvi; tað kann helst gera tað sama.

– Sjálvur hugsi eg ikki um, at eg eri dani, og tað er longri og longri ímillum, at eg merki trupulleikar av tí. Eg haldi, at fólk hava góðtikið meg, og eg fái fairplay frá okkara kundum. Onkuntíð verður lýsingarorðið danskur skoytt uppí, tá politikarar umræða meg, men eg føli meg als ikki diskrimineraðan – yvirhøvur ikki!

Hvussu er við at lesa og skilja føroyskt?

– Frá fyrsta degnum eg kom til landið, havi eg lisið føroyskt, og eftir ein mánað, vil eg pástanda, at eg ongantið spurdi um, hvat hetta ella hatta merkti. Tað hevur gingið eitt sindur longri við at skilja málið, men tað kann vera tí, at eg helt tað gekk so væl, og so var eg ikki so iðin til at fara á skeið. Harafturat vistu fólk hvør eg var, so tey skiftu av sær sjálvum til danskt, tá tey tosaðu við meg, so tað var kanska eisini orsök til, at tað gekk nógv seinni við at skilja málið. Nú skilji eg føroyskt, men eg havi ongantíð ambitioni um sjálvur at koma at tosa tað; so langt komi eg aldri.

Føroyingar dyrka ósemjuna

Hevur tú ongantið havt hug at kvittast alt, og fara aftur til Danmarkar?

– Nei. Tað hevur verið hart arbeiði, viðhvørt í so hart og kanska óneyðuga hart, tí føroyingar hava lyndi til at dyrka

ósemjuna, men eg havi ongantið havt hug at gevast.

Dyrka ósemjuna?

– Tað hava verið fleiri góð dømi um tað, men Fiskavirking er kanska tað besta. Tú kanst ímynda tær ein boksiring. Í einum horni stendur John Petersen, í einum Sverri Hansen, í einum Fiskavirking og í einum dansku kreditorarnir. Bankin er ein boksibólur mitt í ringinum. Og so standa øll hesi og rópa í hvør sína ætt, og viðhvørt fáa tey hug at fara inn í ringin og geva bankanum nøkur sløg, og siga, at hetta má bankin bara klára.

– Vit gera sanniliga tað, vit kunna, men vit kundu eisini hugsa okkum, at hinir av og á eisini hjálptu til. Tað er lætt at vera ósamdur, men vit hava øll skyldu til at semjast. Tað er óheppið, at John Petersen, sum hevur politisku ábyrgdina, og Sverri Hansen, sum hevur fingið 200 mió. frá føroysku og dansku skattagjaldarunum at umsita,

Jørn Astrup Hansen er føddur í Sædding í Danmark í 1942. Í 1958 fór hann í handils- og skrivstovulæru, og í 1965 tók hann prógv á Kolding Købmandsskole. Í 1966 fór hann í starv á danska generalkonsulatnum í Los Angeles, har hann skuldi arbeiða fyri danskum útflutningi í útsynningspartinum av USA. Í 1973 tók hann prógv sum cand. oecón á universitetinum í Århus. Í 1975 fór hann í starv hjá Midtbank í Herning, har hann gjørdist stjóri í 1984, og limur í stýrinum í 1988. Í 1991 gavst hann í Midtbank. Frá 1991 til 1992 var hann ráðgevi hjá danska uttanríkisráðnum í Tanzania og gjørdi eina meting fyri Heimsbankan í Zambia.

Í 1992 bleiv hann stjóri í Baltica Kaution A/S, áðrenn hann í 1993 kom til Føroyar, fyrst sum stjóri í Sjóvinnubankanum, men seinni sum stjóri í samanlangda bankanum, Føroya Banka, har hann framvegis er.

Umframt alt hetta hevur Jørn Astrup Hansen tikið fleiri eftirútbúgvingar, verið nevndarlimur í ymsum fyrirtøkum og hevur undirvist og verið próvdómari á handilsháskúlanum í Århus.